

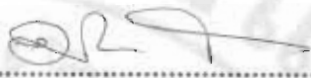
บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ทักษะคิดและสาเหตุการขายที่ดินของเกษตรกร กรณีศึกษา : เปรียบเทียบ
อ.หางดง และ อ.ดอยสะเก็ด จ.เชียงใหม่

โดย : นายพงษ์ศักดิ์ วิทยารักษ์

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์สหกรณ์)

สาขาวิชาเอก : เศรษฐศาสตร์สหกรณ์

ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บัญชา ไตรวิทยาคุณ)

...../...../..... ๙๘

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะคิดเกี่ยวกับการขายที่ดิน, เปรียบเทียบสาเหตุการขายที่ดิน; เปรียบเทียบลักษณะการใช้เงินหลังจากการขายที่ดินของเกษตรกรตัวอย่างในอำเภอหางดงและอำเภอดอยสะเก็ด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารวมทั้งสิ้น 100 ตัวอย่าง เป็นเกษตรกรตัวอย่างของอำเภอหางดง 50 ตัวอย่าง และอำเภอดอยสะเก็ด 50 ตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของ Yamane การเก็บข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ข้อมูลที่ได้นำมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS/PC⁺ และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติร้อยละ, ความถี่, ค่าเฉลี่ย และ t-test, χ^2 -test

ผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรตัวอย่างในอำเภอหางดงและอำเภอดอยสะเก็ดมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการขายที่ดิน โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในช่วงเห็นด้วยเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งผลการทดสอบทางสถิติมีความแตกต่างกัน ซึ่งจะมีหัวข้อที่ดินมีราคาสูงเป็นเหตุจูงใจให้เกษตรกรส่วนใหญ่ขายที่ดิน การขายที่ดินทำให้รวดเร็วกว่าการทำเกษตรกรรม เกษตรกรทั้งสองอำเภอมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.10 และ 0.01 นอกจากนั้นผลการวิจัยพบว่า เมื่อเพื่อนบ้านขายที่ดินทำกินเกษตรกรส่วนใหญ่จึงขายตาม นายหน้าทำให้เกษตรกรขายที่ดินกันมากขึ้น การทำธุรกิจที่ดินช่วยสร้างงานให้ชาวชนบท ผลการทดสอบทางสถิติ ปรากฏว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 0.05 ตาม

ลำดับ โดยเกษตรกรตัวอย่างของอำเภอหางดงส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า เพราะที่ดินราคาดีกว่าการเก็บไว้ทำการเกษตรกรรม (ร้อยละ 72) และต้องการเงินไปใช้หนี้ (ร้อยละ 48) ส่วนเกษตรกรตัวอย่างอำเภอดอยสะเก็ดส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่า ได้ราคาดีกว่าการเก็บไว้ทำการเกษตรกรรม และขายตามเพื่อนบ้าน (ร้อยละ 68)

เกษตรกรตัวอย่างในอำเภอหางดงใช้เงินที่ได้จากการขายที่ดินส่วนใหญ่นำไปลงทุนทางด้านการเกษตร (ร้อยละ 98) รองลงไปที่นำไปใช้ในการศึกษา (ร้อยละ 62) นำเงินไปฝากธนาคาร (ร้อยละ 58) ซื้อสิ่งอำนวยความสะดวก (ซื้อมอเตอร์ไซด์) (ร้อยละ 54) และชำระหนี้ (ร้อยละ 46) ตามลำดับ ส่วนเกษตรกรอำเภอดอยสะเก็ดนำเงินไปลงทุนทางการเกษตร (ร้อยละ 96) รองลงไปที่นำไปใช้ในการศึกษา (ร้อยละ 72) นำไปฝากธนาคาร (ร้อยละ 54) ชำระหนี้ (ร้อยละ 48) ตามลำดับ

ผลการทดสอบทางสถิติ ปรากฏว่า เกษตรกรทั้งสองอำเภอไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

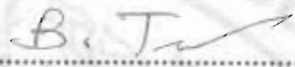
ABSTRACT

Title : Farmers' Attitudes and Reasons for Selling Land :
A Comparative Case Study in Amphur Hang Dong
and Amphur Doi Saket, Chiang Mai

By : Mr. Phongpak Witthayarak

Degree : Master of Science (Cooperative Economics)

Major Field : Cooperative Economics

Chairman, Thesis Advisory Board :

(Assistant Professor Buncha Triwittayakun)

3 / 8 / 98

The purpose of this research was to study and compare attitudes toward land selling, reasons for land selling and uses of money obtained from selling the land by farmers in Amphur Hang Dong and Amphur Doi Saket.

The total number of samples was 100, consisting of 50 farmers in each district and the YAMANE formula was used in the computation. The data was collected by means of interview schedules, computed by using the SPSS/PC programme, and analysed by percentage, frequency, average and t-test and χ^2 -test.

The findings indicated that most of the respondents agreed to sell their land, giving the reason that it made them richer more quickly than farming. The farmers in the two districts were significantly different at the confidence levels of 0.10 and 0.01 respectively. The reasons for land selling were found to be neighbors' influence, middlemen, and more jobs for villagers as a result of real estate business. The statistical test revealed a significant

difference at a confidence level of 0.05. Most of the farmers in Hang Dong stated the reasons of obtaining high prices of land (72 percent) and the need to obtain money to pay debts (48 percent) while most of the farmers in Doi Saket stated the reasons of obtaining high prices of land and being influenced to sell the land by their neighbors (68 percent).

The farmers in Hang Dong used the money from selling land for agricultural business investment (98 percent), followed by education (62 percent), saving in a bank (58 percent), buying motorcycles (54 percent) and paying debts (46 percent) respectively. The farmers in Doi Saket used the money for agricultural business investment (96 percent), followed by education (72 percent), saving in a bank (54 percent) and paying debts (48 percent).

The statistical test revealed no significant difference between the respondents of the two districts.